

Кой им даде правото?

Има няколко начина, чрез които да се покаже, че митологията за „Властта“, която се втъпява на обществото, е вътрешно противоречива и ирационална. Един от най-простите начини е като се зададе въпросът: Как някой придобива правото да управлява друг човек? Старите суеверия твърдели, че определени хора били предопределени от бог или от група богове да *управляват* другите хора. Различни легенди разказват за свръхестествени събития („Дамата от езерото“, „Мечът в камъка“ и т. н.), които определяли кой да има правото да управлява другите. За щастие, човечеството до голяма степен е надрасло тези глупави суеверия. За съжаление обаче, те са заменени от нови суеверия, които дори са *по-малко* рационални.

Старите митове поне са възлагали на някаква „висша сила“ задачата за назначаване на дадени индивиди за владетели над другите – нещо, което едно божество поне теоретично би могло да направи. Новите оправдания за „авторитета“ обаче изискват извършване на същия удивителен подвиг, но без свръхестествена помощ. Казано накратко, въпреки всички сложни ритуали и заплетени обяснения, цялата съвременна вяра във „Властта“ се гради върху схващането, че обикновени смъртни, чрез някакви политически процедури, дават на някои хора различни права, каквито *нищо един* от тези хора не е имал преди това. Безумието, присъщо на такова схващане, би трябвало да бъде очевидно. Няма ритуал или документ, чрез който някаква група хора да може да делегира на някой друг право, каквото никой от групата не притежава. И именно тази сама по себе си очевидна истина разрушава всякаква възможност за легитимна „Власт“.

Обикновеният човек вярва, че „Властта“ има право-

то да прави много неща, които обикновеният индивид няма право да прави по собствена инициатива. Очевидният въпрос тогава е: Как и от кого хората от „Властта“ са придобили такива права? Как, например, хората от „Властта“ биха придобили правото да отнемат имущество насилствено – както и да наречете това: „кражба“ или „данъчно облагане“ – от онези, които са го спечелили с труд? Нито един гласоподавател няма такова право. Така че как са могли гласоподавателите да дадат такова право на политиците? Целият съвременен етатизъм се основава изцяло върху тезата, че *хората могат да делегират права, каквито нямат*. Макар че Конституцията на САЩ има претенции, че дава на „Конгреса“ правото да облага с „данъци“ и да „регулира“ някои неща, самите автори на Конституцията не са имали такова право и следователно не биха могли да дадат такова право на никой друг.

Понеже всеки човек има правото да „управлява“ себе си (колкото и шизофренична да е тази идея), той може, поне на теория, да упълномощи някой друг да го управлява. Но право, което той *не* притежава и, следователно, не може да го делегира на никой друг, е правото да управлява някого другого. И ако „Властта“ управлява само индивиди, всеки от които по собствена воля е делегирал своето право да *се* управлява, това няма да бъде Власт.

И *броят* на участващите хора не влияе на логиката. Да се твърди, че мнозинството може да даде на някого право, което *нито един* индивид от това мнозинство не притежава, е също толкова ирационално, колкото ако се твърди, че трима човека, от които нито един няма кола или пари да купи кола, може да даде кола на някой друг. Казано по-просто, не можеш да дадеш на някого нещо, което нямаш. И тази проста истина сама по себе си изключва *цялата* „Власт“, понеже, ако хората от „Властта“ имат само онези

права, които се притежават от онези, които са ги избрали, то „Властта“ губи единствения компонент, който я прави „Власт“: правото да управлява другите хора („авторитет“). Ако тя има същите права и власт, каквито има всеки друг човек, няма причина да се нарича „Власт“. Ако политиците нямат повече права от *вас*, всички техни искания и заповеди, всички техни политически ритуали, книги със „закони“, съдилища и т. н., се свеждат до нищо повече от симптоми на дълбока маниакална психоза. Нещо, което те правят, не може да има по-голяма легитимност от същото нещо, което вие правите по собствена инициатива, освен ако те по някакъв начин не са придобили права, които вие нямате. А това е невъзможно, тъй като нито един човек на Земята и нито една група от хора на Земята, не са могли да им дадат такива права.

Нито един политически ритуал не може да промени морала. Нито едни избори не могат да превърнат едно зло в добро. Ако е лошо вие да правите нещо, то това е лошо да се прави и от хората от „Властта“. Ако хората на „публична служба“ имат същите права, каквито имате и вие, и не повече, то „Властта“ престава да бъде „Власт“. Ако се съдеше по същите критерии, по които се съди и за останалите смъртни, онези, които носят етикета „Власт“, не са нищо повече от банда разбойници, терористи, крадци и убийци и техните действия са лишени от каквато и да било легитимност, законова сила и „авторитет“. Те не са нищо повече от банда мошеници, които твърдят, че различни документи и ритуали са им дали *правото* да бъдат мошеници. За съжаление, повечето от техните *жертви* им вярват.